

Vətənin müdafiəsinə tələsirdi

"Bu hadisələr baş verənə qədər elə bilirdim ki, Rasim yalnız bizim ailənin övlədidir. Amma dəfn mərasimindəki izdihamı görəndə anladım ki, o, bütün Azərbaycan xalqının oğluymuş".

Şəhid polisin anası Xuraman müəllimə danışır, bizsə susuruq... Bu, 44 günlük Vətən müharibəsindən və 23 saatlıq anti-terror tədbirlərindən sonra şəhid ailəsində ən ağır, üzücü görüşlərimdən biridir. Bütün sözlər "xərclənib", təsəlli tükənib, göz yaşları quruyub. Hamımız cansız heykələ dönmüşük sanki, otaqda bir boşluq, səhra tənhalığı və uğultu var, Qarabağdan, Xocavənddən əsən küləklərin səsi-dir elə bil...

Şəhidin atası Oqtay kişi təmkinli, ağır təbiətli, dünyagörmüş adamdır. Amma övlad itkisi onu həm də qaradınmaz edib. Odur ki, az danışdı, oğlulla evdəki sonuncu söhbətini xatırladı: "Əvvəl də 3-4 dəfə işğaldan azad olunmuş ərazilərə getmişdi. Axırını dənə sentyabrın 19-da yola çıxmağa hazırlaşdı. Getməmişdən əvvəl yanıma gəldi. Ona ürək-dirək verdim. Dedim, qorxma, cəsarətlə get, bu bizim son döyüşümüz olacaq, Xankəndiyə bayraq sancacağıq. Onu belə yola saldım. Bir də axırını dənə axşamüstü, saat 4-5 radələrində zəngləşdik. Dedi ki, danışa bilmirəm, yoldayıq. Bu, sonuncu söhbətimiz oldu. Şəhid olandan sonra komandiri telefonla mənə söylədi ki, necə dürüst, vətənpərvər, ətrafı ilə qayğıkeş ünsiyyət qurmuş Rasim. Mən hələ bu yaşacan oğlumun ətrafı ilə belə münasibətdə olduğunu görməmişdim".

"Mən daim şəhid ailələrini dəvət edib məktəbdə tədbirlər keçirmişəm. İndi həmin analar mənə dəstək olmağa, ürək-dirək verməyə gəlirlər", - deyərək Xuraman ana söhbəti davam etdirir: "Həmişə millətimizin balalarını sinəmə sıxmışam, onlara qayğı göstərmişəm. İndi oğlum öhdəmizdə çox ağır yük qoyub getdi - iki övladı bizə yadigar qaldı".

Məmmədov Rasim Oqtay oğlu 1987-ci il oktyabrın 8-də Bakıda doğulmuş, 254 nömrəli məktəbdə oxuyub, Azərbaycan Dövlət Bədən Tərbiyəsi və İdman Akademiyasında ali təhsil alıb. Ordu sıralarında həqiqi hərbi xidmətdən sonra Daxili İşlər Nazirliyinin Çevik Polis Alayında xidmətə başlayıb. 19 sentyabr 2023-cü ildə həyata keçirilmiş lokal xarakterli antiterror tədbirləri zamanı Xocavənd rayonunda şəhidlik zirvəsinə ucalıb. Ertəsi gün Şüvəlan qəbiristanlığında torpağa tapşırılıb. Rüstəm və Rəsul adlı iki oğlu yadigar qalıb.

Evində yaradılmış guşədə şəhidin foto-ları, əşyaları, forması var. Məzarından götürülmüş torpaq və şəhid olan anda dayanmış qol saati diqqət çəkir. Həyat yoldaşı Nigar Məmmədovanın bildirdiyinə görə, həmişə hər yerə tələsən Rasim sonuncu dəfə sentyabrın 18-də evə tələsik gələrək lazım olan əşyalarını toplayıb, yalnız anası və övladları ilə sağollaşa bilib: "Çox yaxşı insan idi, yoldaş idi, ata idi. Yanımda olan-da sanırdım dağa söykənmişəm".

Rasim işğaldan azad olunan torpaqlara polis əməkdaşı kimi ezam edilmişdi. Və hər dəfə həmin müqəddəs ünvan - Azərbaycanımızın Qarabağ adlı bir parçasına böyük ruh yüksəkliyi ilə, sanki uça-uça

gedirdi. Şübhəsiz ki, tarixi Zəfərimiz, ərazi bütövlüyümüzün təmini nə qədər şirin, qürurvericidirsə, itkilərimizin açısı da o boyda ağırlı, yangılı, təəssüf doğurandır.

Xuraman xanım danışır ki, sonuncu səfərdən əvvəl gəldi, görüşdük. Ananın övladına ürək sözü nə ola bilirdi ki. Tapşırıdım ki, ehtiyatlı olun. Dedi, neçə dəfə getmişik, bu dəfə də sağ-salamat qayıda-cağıq, ürəyini buz kimi saxla.

Oğlunun şəhadətindən sonra yuxusu ərsə çəkilib ağbirçək müəllimənin, hər gecə o ümidlə yatır ki, bəlkə onu rəyasında görə: "Yatırım ona görə ki, bəlkə yuxuma gələr. Hər səhər oyananda deyirəm, ay bala, yenə səni görə bilmədim. Qohumlardan kimin yuxusuna gəlibsə, hamısına "anam ağlamasın" deyib.

Bəli, polis çavuşu Rasim Məmmədov həmişəki kimi, yenə də vədinə xilaf çıxmadı, verdiyi sözə sədaqət göstərərək qayıtdı. Amma bu dəfə daha uca və şərəfli adla, müqəddəs Azərbaycan bayrağına bükülmüş pak şəhid kimi...